

Εξώφυλλο

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2021 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #183

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ
ΕΞΩΦΥΛΛΟ:
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ,
ΤΑΙΝΙΕΣ

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΓΙΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο
Ιωαννίνων, τη βδομάδα που πέρασε

1 Από τα Ιωάννινα στα φιόρδ και στη Eurovision

Η 24ΧΡΟΝΗ Amanda Tenfjord ή Αμάντα Γεωργιάδη θα εκπροσωπήσει την Ελλάδα στην επόμενη Eurovision. Η καλλιτέχνης έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής της στα Ιωάννινα και στα 3 της χρόνια, μετακόμισε με την οικογένειά της στο Τένφιρντ της Νορβηγίας.

<https://typos-i.gr/article/apo-ta-iwannina-sta-fiord-kai-sth-eurovision>

2 Ξαφνικά, το ΚΙΝΑΛ Ιωαννίνων απέκτησε πρόβλημα

ΕΝΩ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ νέων ηγετών σηματοδοτούν πολιτική ανάκαμψη, το ΚΙΝΑΛ στα Ιωάννινα απέκτησε πολιτικό πρόβλημα. Αυτό, προσωποποιείται στον υπό παραίτηση γραμματέα της ΝΕ Ιωαννίνων Άλκη Λάνταβο, την απόφασή του να φύγει από την παράταξη Ήπειρος Όλον και να ενταχθεί στους Ορίζοντες Ηπείρου, αλλά και τους συνολικούς χειρισμούς γύρω από την υπόθεση.

<https://typos-i.gr/article/3afnika-kinal-iwanninwn-apekthse-problhma>

3 Προσεχώς, Bread factory στα Ιωάννινα

ΟΙ «ΠΟΛΥΧΩΡΟΙ τροφίμων» Bread Factory, που έχουν ήδη 8 καταστήματα στην Αττική και ένα στη Λάρισα, σχεδιάζουν την εξάπλωσή τους σε όλη τη χώρα. Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο της Thunesia Enterprises Limited Θανάση Κολοκυθά, η νέα διοίκηση προσβλέπει στην επέκταση του δικτύου καταστημάτων σε κομβικά σημεία στην Αττική, με επόμενο σταθμό τα νότια προάστια.

<https://typos-i.gr/article/prosexws-bread-factory-sta-iwannina>

4 Η χριστουγεννιάτικη διακόσμηση της κεντρικής πλατείας

ΚΑΛΩΣ ή κακώς, ο στολισμός της κεντρικής πλατείας μιας πόλης δίνει ένα στίγμα. Ακόμα και όταν ο στολισμός αφορά μια κεντρική πλατεία σαν αυτή των Ιωαννίνων, που δεν είναι ακριβώς πλατεία εδώ και πολλά χρόνια. Πόσο μπορεί να ομορφύνει μια τέτοια πλατεία τα Χριστούγεννα;

<https://typos-i.gr/article/mia-stolismenh-kentrikh-plateia>

Οι «25+1 ρετρό ιστορίες» είναι και πάλι εδώ

Οι «**25+1 ρετρό ιστορίες**», η πρώτη έντυπη έκδοση του «Τύπου Ιωαννίνων», είναι πλέον 4 ετών. Είναι περισσότερων όμως στην ουσία, καθώς οι 25+1 ιστορίες τους περιγράφουν και ξαναφέρνουν στο προσκήνιο την παλιά πόλη των Ιωαννίνων.

Οι «**25+1 Ρετρό Ιστορίες**» επιδιώκουν να ξανασυστήσουν, με έναν διαφορετικό τρόπο, την πόλη στους ίδιους τους Γιαννιώτες αλλά και στους επισκέπτες. Κείμενα και φωτογραφίες «συμπράττουν» για να αφηγηθούν ιστορίες, αξιοποιώντας ιστορικά δεδομένα, επιστημονική βιβλιογραφία, αρχειακό υλικό, αλλά και μύθους που κρύβουν τη δική τους αλήθεια. Στη «σύμπραξη» αυτή το δικό της λιθαράκι βάζει και η αποτύπωση μιας ιστορίας σε κόμικς.

Κι όλα αυτά χωρίς κάποια διάθεση εξωραϊσμού του παρελθόντος. Γνωρίζοντας το παρελθόν, καταλαβαίνουμε το παρόν και ίσως, αν είμαστε τυχεροί, μπορούμε να σχεδιάσουμε καλύτερα το μέλλον της πόλης...

Οι «**25+1 Ρετρό Ιστορίες**» είναι μια δίγλωσση έκδοση (ελληνικά και αγγλικά) και ήδη, έχουν κάνει 2η έκδοση.

Θα τις βρείτε στα βιβλιοπωλεία της πόλης

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

«Γλυκομουμαχίες» στο Καμπέρειο Θέατρο

ΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ παιδική παράσταση «Γλυκομουμαχίες» ανεβάζει το ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων αυτές τις γιορτές. Επί της ουσίας πρόκειται για μια συνεργασία με τη Μίνα Παππά και τον Πέτρο Χριστακόπουλο. Θα δοθούν συνολικά οκτώ παραστάσεις στο Καμπέρειο Θέατρο. Η πρώτη είναι την Κυριακή 19 Δεκεμβρίου, στις 12 το μεσημέρι.

Οι υπόλοιπες, στις 23, 28, 29 και 30 Δεκεμβρίου, στις 18:00, και στις 3, 4 και 5 Ιανουαρίου, στις 18:00.

Το έργο έχει γράψει η Μίνα Παππά, η οποία και το σκηνοθετεί. Παίζουν: Πέτρος Χριστακόπουλος, Γιάννης Παπαγεωργίου, Μίνα Παππά και Σωκράτης Παππάς. Η μουσική είναι του Δημήτρη Μπασσάδη.

Σκηνογραφία/Ενδυματολογία: Άννα Παρίσση, Χορογραφίες: Φανή Σκεντέρη, Φωνητική Διδασκαλία: Κατερίνα Βασιλείου, Κατασκευή Κούκλας: Σωκράτης Παππάς.

Η υπόθεση του έργου εκτυλίσσεται στο εργαστήριο ζαχαροπλαστικής του κυρίου Παντεσπάνη, κάποια Χριστούγεννα. Μια έχθρα που κρατάει χρόνια, δύο αντίπαλοι στρατοί, ένας έρωτας, μια μάχη έτοιμη να ξεκινήσει. Τι γίνεται όμως όταν τα φώτα πέφτουν και δυο ορκισμένοι εχθροί αναγκάζονται να συμπορευτούν για ένα κοινό σκοπό;

Γενική είσοδος: 5 ευρώ. Στις παραστάσεις θα τηρούνται όλα τα προβλεπόμενα μέτρα κατά του κορονοϊού. Κρατήσεις θέσεων στο τηλ. 26510 25670, Δευτέρα έως Παρασκευή, ώρες 09:00 έως 15:00.

ΔΗΠΕΘΙ: Χριστουγεννιάτικα δρώμενα

Δρώμενα και διάφορες εορταστικές εκδηλώσεις (κι όχι σε θεατρικές παραστάσεις) διοργανώνει το ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων.

Το πρόγραμμα έχει ως εξής:

■ Σε συνεργασία με το ΚΔΑΠ «Το Δέντρο της Γνώσης» σχεδιάζει την υλοποίηση των εξής εργαστηρίων:

Παρασκευή 24/12 στις 11:30, Πεζόδρομος Παπάζογλου

«Μην ταλαιπωρείς τον Άι-Βασίλη»: Για τον Άι-Βασίλη, ο χρόνος δεν είναι ποτέ αρκετός, όπως ξέρετε παιδιά! Πόσο μάλλον, όταν εξαφανίζονται τα υλικά από το εργοστάσιο κατασκευής κούκλας και τα ξωτικά τρέχουν πανικόβλητα να τα βρουν. Μία διαδραστική περιπέτεια γεμάτη γλυπτική, κολλάζ και μουσική.

Παρασκευή 31/12 στις 11:30, αύλειος χώρος Αρχοντικού Πυρσινέλλα

«Μίσκα»: ένα χριστουγεννιάτικο παραμύθι: Ο Μίσκα εγκατέλειψε το σπίτι της Ελισάβετ, αποφασισμένος να γνωρίσει τον κόσμο. Μπήκε στο χιονισμένο δάσος και ένα σωρό εκπλήξεις ήταν έτοιμες να τον συναντήσουν.

■ Σε συνεργασία με τον Πέτρο Χριστακόπουλο και τη Μίνα Παππά σχεδιάζονται τα εξής:
22/12 στις 17:30, Καμπέρειο Θέατρο

«Ιστορίες με καλικαντζαρόκουκλες» (Θεατρικό παιχνίδι-παράσταση από τα ίδια τα παιδιά)
Συντελεστές: Εισηγητής-κατασκευαστής: Σωκράτης Παππάς, Εμφυχωτές: Πέτρος Χριστακόπουλος, Μίνα Παππά.

Βασικά στοιχεία θεατρικού παιχνιδιού στρώνουν το έδαφος για την κατασκευή από κάθε παιδί της δικής του κούκλας, η οποία, εμπνευσμένη από το παιχνίδι που τα ίδια τα παιδιά δημιούργησαν, παίρνει πνοή και ζωντανεύει σε περιπέτειες μοναδικές. Υπό τις οδηγίες του κουκλοπαίχτη και κατασκευαστή Σωκράτη Παππά, τα παιδιά μαθαίνουν τεχνικές κατασκευής και γίνονται και αυτά συμμετοχοί στην πραγματοποίηση μιας αυτοδημιούργητης χριστουγεννιάτικης κουκλοθεατρικής παραστασιο-ιστορίας.

27/12 στις 12:00, Άλσος

«Κυνήγι θησαυρού» (διαδραστικό θεατρικό παιχνίδι)

Συντελεστές: Βασικοί εμφυχωτές: Σωκράτης Παππάς, Πέτρος Χριστακόπουλος, Μίνα Παππά, Κατασκευή Κούκλας: Σωκράτης Παππάς.

Ένα από τα αγαπημένα παιχνίδια των παιδιών είναι και αυτό του χαμένου θησαυρού. Και πόσο μάλλον όταν αντιμετώπιό τους είναι οι άτακτοι καλικαντζαροί.

Η «Σταχτοπούτα» από τη Θεατρική Συμπαιγνία

ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΟΧΟΡΕΥΤΙΚΗ θεατρική παράσταση «Σταχτοπούτα» που βασίζεται στο βιβλίο του Φίλιπ Πούλμαν «Τα Παραμύθια των Αδελφών Γκριμ» ανεβάζει η «Θεατρική Συμπαιγνία» στις 26 και 27 Δεκεμβρίου, στις 19:00, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών.

Η σκηνοθεσία και η δραματουργική επεξεργασία είναι της Γιολάντας Καπέρδα.

Παίζουν: Μυρτώ Τασιούλα: Σταχτοπούτα (Αμέλια), Γιολάντα Καπέρδα: Μητέρα, Μητριά (Λαίδη Τρεμίν), Γυναίκα 1, Βασίλης Σιάφης: Πατέρας, Βασιλιάς, Δούκας, Αρχ. Φρουράς, Κήρυκας, Στέλλα Κατσαρού: Γκαμπριέλα Τρεμίν, Γυναίκα 2, Εύη Μακαριάδου: Ντριζέλα Τρεμίν, Κίκα Ζαχαριάδου: Μεσιέ Ανρί, Ταχυδρόμος, Υπηρέτης, Πριγκίπισσες, Θοδωρής Μιχέλης: Πρίγκιπας (Έντ), Βανέσσα Μπίντου: Υπηρέτρια, Λόρδος.

Η παράσταση διαρκεί 90'.

Τιμή εισιτηρίου: 12€, 8€ (άνεργοι, φοιτητές, παιδιά έως 18 ετών, τρίτεκνοι, πολύτεκνοι, ΑμεΑ & άνω των 65 ετών)

Προπώληση: καφέ-μπαρ «Σκάλα», «Θεατρική Συμπαιγνία» & «Σκηνή 125» και ηλεκτρονικά στο www.niva.gr.

Metropol 1938 στη «Σκηνή 125»

Την παράσταση «Metropol 1938» ανεβάζει η Θεατρική Συμπαιγνία την Πέμπτη 23 Δεκεμβρίου, στις 21:00, στη «Σκηνή 125».

Το έργο αποτελεί διασκευή της νουβέλας του Στέβαν Τσβάιχ «Σκακιστική νουβέλα». Ένας άνθρωπος περιπλανιέται και μία τυχαία αφορμή του θυμίζει τη δική του ιστορία από τη σύλληψή και την ιδιότυπη φυλάκισή του από την Γκεστάπο. Μόνος του σε κατάσταση εγκλεισμού, σε ένα δωμάτιο άδειο από ερεθίσματα, με τη μόνη του επαφή με τον κόσμο να είναι η βίαιη και βασανιστική επαναλαμβανόμενη ανάκριση, απομονωμένος από τον κόσμο, νιώθει απελπισία, ματαιότητα και παραίτηση. Όταν ξαφνικά πέφτει στα χέρια του ένα βιβλίο...

Τον ρόλο ερμηνεύει ο Βασίλης Σιάφης. Επί σκηνής οι μουσικοί: Φένια Τσαρσιλή (πιάνο), Κωνσταντίνος Λεοντάρης (βιολί) και Σοφία Πατσιούρα (ακορντεόν).

Οι συντελεστές: Σκηνοθεσία & Δραματουργία: Γιολάντα

Καπέρδα, θεατρική διασκευή: Γιολάντα Καπέρδα, Βασίλης Σιάφης, σύνθεση και ενορχήστρωση: Trio Musarti, video projection: Κωστής Εμμανουηλίδης, σκηνικά: Θύμιος Αποστολάκης, κοστούμια: Βέρα Εμμανουηλίδου, σχεδιασμός φωτισμού: Βαγγέλης Νέττης, Νικηφόρος Τσίλης, χειριστής φώτων & video projection: Νικηφόρος Τσίλης, βοηθός σκηνοθέτη: Κωνσταντίνα Μούρτου.

Τιμή εισιτηρίου: 12€, 8€ (άνεργοι, φοιτητές, παιδιά κάτω των 12 ετών & ΑμεΑ)

Διάρκεια παράστασης: 80 λεπτά

Χώρος διεξαγωγής παραστάσεων: «Σκηνή 125»- Θεατρική Συμπαιγνία (Λεωφ. Αρχιεπισκόπου Μακαρίου 11, εντός ΚΕ.ΠΑ.Β.Ι. 124/125).

Τηλέφωνα κρατήσεων: 26510 37676, 26513 12830 & 6944503266

Προπώληση εισιτηρίων: καφέ-μπαρ «Σκάλα», «Θεατρική Συμπαιγνία» & «Σκηνή 125», βιβλιοπωλείο «Αναγνώστης» και ηλεκτρονικά στο niva.gr.

Συναυλία με την Ορχήστρα Do-Re-Mi και την Παιδική Χορωδία

Χριστουγεννιάτικη συναυλία με τη Νεανική Ορχήστρα Do-Re-Mi και την Παιδική Χορωδία του Δημοτικού Ωδείου Ιωαννίνων την Τετάρτη 22 Δεκεμβρίου, στις 20:30, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών.

Διδασκαλία - Διεύθυνση Χορωδίας: Κωνσταντίνα Μήλια. Διδασκαλία - Διεύθυνση Ορχήστρας: Γεράσιμος Λώλης.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει έργα: W. A. Mozart, Fr. Schubert, P. I. Tchaikovsky, Fr. H. Gruber, I. Berlin, A. Adam, R. Lovland, J. Elberdin, κ.ά.

Η είσοδος σε κλειστούς χώρους επιτρέπεται μόνο σε εμβολιασμένους ή νοσήσαντες κατά το τελευταίο εξάμηνο με επίδειξη σχετικού πιστοποιητικού

5+1 όχι γιορτινές ταινίες για Χριστούγεννα

Αν βαρεθήκατε τις πολύ christmassy ταινίες και προτιμάτε κάτι λιγότερο εορταστικό, ιδού πέντε προτάσεις με αντισυμβατικούς ήρωες, που ζούνε κάπως διαφορετικά τη ζωή τους

1 Sunchaser (1996)

Ο Γούντι Χάρελσον είναι ένας ανερχόμενος γιατρός με λεφτά, φήμη, στεγαστικό δάνειο. Όλα αυτά πίσω στο 1996. Για κακή (ή καλή) του τύχη, πέφτει πάνω σε έναν απόκληρο της κοινωνίας, κατάδικο και άγριο τύπο, ο οποίος θα τον βάλει σε μια περιπέτεια που ούτε τη φανταζόταν. Ο Χάρελσον είναι διαχρονικά χαρισματικός, αλλά όταν το σύνολο διευθύνει ο Μάικλ Τσίμινο, τότε ένας λόγος παραπάνω για να δείτε την ταινία.

2 Bronson (2006)

Το 2008 ο Θεούλης Τομ Χάρντι ενσαρκώνει τον Μπρόνσον, έναν τύπο που μπήκε 7 χρόνια φυλακή γιατί έκλεψε ένα ταχυδρομικό γραφείο. Τελικά η ποιή του εκτείνεται και αυτός αποφασίζει ότι θα γίνει όντως το πρότυπό του: Ο Τσαρλς Μπρόνσον. Η ταινία του Νικόλας Γουάντινγκ Ρεφν «συστήνει» τον Χάρντι, λίγο πριν αυτός γίνεται ο υπεραστέρας που ξέρουμε σήμερα, στο ρόλο του υπαρκτού προσώπου (ναι, υπάρχει...), του Μάικλ Πέτερσον. Ο Πέτερσον το 1987 πήρε και επίσημα το όνομα του ειδώλου του, όταν αποφάσισε να είναι και στην ταυτότητα... Μπρόνσον. Ο Χάρντι τον υποδύεται με μοναδικό τρόπο, σε μια κλειστοφοβική ταινία, που δύσκολα πιστεύει κανείς ότι συμβαίνει (και) στην πραγματικότητα.

3 Σκυλισια μέρα (1975)

Ο Αλ Πατσίνο ίσως στην καλύτερη ταινία της ζωής του, σκηνοθετημένος από τον Σίντινι Λιούμπετ. Ο Πατσίνο με τον Τζον Καζάλε αναβιώνουν την περιγραφή της Chase Manhattan, από το άρθρο του Life «The boys in the bank», ενός μικρού δημοσιογραφικού έπους. Εν συντομία, ο Πατσίνο, ο Καζάλε και ο Γκάρνι Σπρίνγκερ, προσπαθούν να ληστέψουν την τράπεζα. Τα πράγματα όμως δεν πάνε καλά...

4 Lonely are the brave (1962)

Ο Κερκ Ντάγκλας δεν αστειευόταν όταν έλεγε πως θα βοηθήσει τον Ντάλτον Τράμπο και τους υπό διωγμό από το μακαρθικό ρεύμα, καλλιτέχνες και σεναριογράφους. Δύο χρόνια μετά το έπος του «Σπάρτακου», γυρίζει το Lonely are the brave, μια από τις καλύτερες αμερικάνικες ταινίες όλων των εποχών. Ο Τράμπο σκιαγραφεί έναν ασυμβίβαστο με τον καλπασμό του δυτικού πολιτισμού καουμπόι και βάζει δίπλα στον Ντάγκλας, τους Γουόλτερ Ματάου, Τζίνα Ρόουλαντς, Τζορτζ Κένεντι κ.α.

5 Γεννημένοι δολοφόνοι (1994)

Ο Όλιβερ ο Στόουν, σε μια κάπως αλλιώςτική από τις συνηθισμένες του απόπειρες, ξυρίζει γουλί τον Γούντι Χάρελσον before this become real και βάζει δίπλα του την Τζουλιέτ Λιούις, σε ένα έπος απεχθούς βίας και αμερικάνικης ηθογραφίας. Σημειωτέον ότι το σενάριο είναι του Ταραντίνο και ότι παίζουν επίσης οι Ρόμπερτ Ντάουνι τζ. Και Τζάρεντ Χάρις, σε ανύποπτους ρόλους.

6 Die hard (1988)

Ο Τζον μακ Τίρναν σκηνοθετεί τον Μπρους, τον επί τιμή πρέσβη των καραφλών δαρτών αυτού του πλανήτη, στην πιο «όχι χριστουγεννιάτικη αλλά και χριστουγεννιάτικη ταυτόχρονα», ταινία όλων των εποχών: Πολύ σκληρός για να πεθάνει, μπαίνει στη Νακατόμι Πλάζα και πέφτει πάνω στον badass Άλαν Ρίκμαν και τα παλικάρια του που έχουν αποφασίσει να τα κάνουν όλα λίμπα. Μεγάλες μορφές ο Αλ Λέονγκ, ένας Asian American που τον λένε... Ούλι και ο Αλεξάντερ Γκουντούνοφ ως «Καρλ».

Ο Μπρους Σπρίνγκστιν προτίμησε τη Sony

Ο Μπρους Σπρίνγκστιν πούλησε τις περισσότερες ηχογραφήσεις του και τα δικαιώματα δημοσίευσης του καλλιτεχνικού του έργου στη Sony με αντίτιμο, που φέρεται να ανέρχεται σε πάνω από 500 εκατομμύρια δολάρια.

Την Πέμπτη, η Sony Music επιβεβαίωσε την εξαγορά - σημειώνοντας ότι οι συμφωνίες για την ηχογραφημένη μουσική και τα δικαιώματα δημοσίευσης είναι ξεχωριστές - αν και ούτε η Sony ούτε οι εκπρόσωποι του Σπρίνγκστιν παρείχαν περισσότερες λεπτομέρειες όσον αφορά το οικονομικό σκέλος.

«Είμαι ένας καλλιτέχνης που μπορώ πραγματικά να πω ότι όταν υπέγραψα με την Columbia Records το 1972, ήρθα στο σωστό μέρος. Τα τελευταία 50 χρόνια, οι άνδρες και οι γυναίκες της Sony Music με αντιμετώπισαν με τον μεγαλύτερο σεβασμό ως καλλιτέχνη και ως άνθρωπο. Είμαι ενθουσιασμένος που η κληρονομιά μου θα συνεχίσει να φροντίζεται από την εταιρεία και τους ανθρώπους που γνωρίζω και εμπιστεύομαι» αναφέρει σε δήλωσή του ο θρυλικός καλλιτέχνης της ροκ.

Καλά πληροφορημένη πηγή ανέφερε στο Variety ότι η συμφωνία ήταν στην πραγματικότητα πιο κοντά στα 600 εκατομμύρια δολάρια. Όταν κυκλοφόρησε για πρώτη φορά η είδηση για τις διαπραγματεύσεις, στις αρχές του περασμένου μήνα, πηγές είπαν ότι το αρχικό ποσό που ζήτησε η πλευρά του Σπρίνγκστιν ήταν περίπου 350 εκατομμύρια δολάρια τόσο για τα δικαιώματα δημοσίευσης όσο και για τους καταλόγους ηχογραφημένων masters. Ωστόσο, αρκετοί εμπειρογνώμονες αναφέρουν ότι ξέσπασε ένας έντονος πόλεμος προσφορών για τα δικαιώματα δημοσίευσης μεταξύ της Universal και της Sony - η τελευταία ήταν αποφασισμένη να μην χάσει τον κατάλογο του Σπρίνγκστιν, καθώς ήδη είχε χάσει τον Ντίλαν από την UMPG.

Η συμφωνία δίνει στη Sony την ιδιοκτησία των 20 άλμπουμ του Μπρους Σπρίνγκστιν, συμπεριλαμβανομένων κλασικών επιτυχιών όπως τα «Born To Run», «The River» και «Born In The USA».

Η μουσική του Σπρίνγκστιν απέφερε πέρσι περίπου 15 εκατομμύρια δολάρια σε έσοδα.

Ο Άρχοντας στη «Γρανάδα»: 20 χρόνια πριν

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Ο «Άρχοντας των Δαχτυλιδιών», το επικό δημιούργημα του Τζον Ρόναλντ Ρόιελ Τόλκιν, μεταφέρθηκε πριν ακριβώς 20 χρόνια στη μεγάλη οθόνη, στην πιο μεγαλεπήβολη, ως τότε, κινηματογραφική παραγωγή.

Η New Line Cinema εμπιστεύτηκε το διανοητικό σχέδιο στον Πίτερ Τζάκσον, που μέχρι τότε τον ήξεραν μόνο οι «ψαγμένοι» από το Bad Taste και το Frighteners, καθώς επίσης και βασικούς ρόλους σε μια σειρά ηθοποιών που δεν ήταν ακόμα τότε «πρώτης γραμμής». Εξαιρούνται φυσικά οι σίρς Κρίστοφερ Λι και Ταν μακ Κέλεν.

Στις 10 Δεκεμβρίου 2001 λοιπόν, η ταινία έκανε την παρθενική της εμφάνιση στο Λονδίνο, στις 10 Δεκεμβρίου 2001.

Ακολούθησαν τα screenings σε Νέα Υόρκη (13/12/01) και Χόλυγουντ (16/12/21).

Η ταινία όμως έκανε παγκόσμια, ταυτόχρονη πρώτη για το «πλατύ κοινό» στις 19 Δεκεμβρίου.

Τότε, παίχτηκε και στα Ιωάννινα. Δεκάδες θεατές γέμισαν τη «Γρανάδα» όπου ήρθε για πρώτη φορά στην πόλη, για τις προβολές που προγραμματίσε ο κινηματογράφος. Η συνέχεια ήταν δεδομένη και αναμενόμενη: Σχεδόν 900 εκατ. δολάρια εισπράξεις, χιλιάδες πωλήσεις (και στην πόλη) της πιο πρόσφατης επανεκδόσης της τριλογίας βιβλίων, αναμονή ένα χρόνο για τη συνέχεια. Στο μεσοδιάστημα, η σειρά ταινιών πρόλαβε να κάνει μερικές επανεκδόσεις με συνολική διάρκεια 686 λεπτών (!) στις extended εκδοχές, να βγάλει 3 δις δολάρια σε εισπράξεις και να γνωρίσει σχετικά πιο πρόσφατα ένα exploitation από τον ίδιο τον Τζάκσον που κατακρεούργησε το Χόμπιτ. Επίσης, το νέο έτος έρχεται μια σειρά, φτιαγμένη (και χρυσοπληρωμένη) από την Amazon, που θα κάνει πρεμιέρα στις 2 Σεπτεμβρίου 2022. Από την αρχή όλων αυτών, πάνε 20 χρόνια...

Γιορτές και πανδημία

Προδημοσίευση στον «Τύπο Ιωαννίνων» ενός κειμένου από το υπό έκδοση βιβλίο «Εθνο-Οικο-Τοπικά» του Βασίλη Νιτσιάκου, καθηγητή Κοινωνικής Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, από τις εκδόσεις «Ισνάφι».

ΕΘΝΟ-ΟΙΚΟ-ΤΟΠΙΚΑ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ
ΙΣΝΑΦΙ

[ΤΟΥ
ΒΑΣΙΛΗ ΝΙΤΣΙΑΚΟΥ]

Όταν χάνεις κάτι «δεδομένο» και ιδιαίτερα εθιμικό, τότε συνειδητοποιείσαι όχι μόνο την αξία του αλλά και την σημασία του, το νόημά του. Η πανδημία γίνεται αιτία για μια ακόμη φορά για αυτήν την συνειδητοποίηση.

Οι γιορτές αποτελούν σημαντικές τομές στην οργάνωση του χρόνου μας. Ακόμα και στην σημερινή μεταβιομηχανική κοινωνία, της οποίας βασικό χαρακτηριστικό είναι η εκκοσμίκευση και η απομάγευση του συλλογικού και ατομικού μας βίου, ο χρόνος συνεχίζει να διακρίνεται σε καθημερινό και «ιερό». Το συνεχές της καθημερινότητας διακόπτεται από γιορτινές στιγμές-μέρες, οι οποίες, με τον τρόπο τους, εκτός τηςσχόλης, μας θυμίζουν και την ιερή διάσταση της ζωής, το μεταφυσικό της στοιχείο.

Μας θυμίζουν, λέμε, γιατί στο υπόβαθρο της γιορτινής μας διάθεσης και συμπεριφοράς υπάρχει η υπόμνηση της ιερότητας, παρότι χαμένη στα νέφη της εμπορευματοποίησης και της καταναλωτικής μανίας, της μαζικής και σχεδόν αναγκαστικής διασκέδασης, όπως το απαιτούν οι μέρες και κυρίως η αγορά.

Τι είναι όμως η ιερότητα και σε τι συνίσταται σε έναν κόσμο υλιστικού προσανατολισμού και άκρως ατομικιστικό; Τι μπορεί να σημαίνει ιερότητα σε έναν κόσμο όπου έχει θεοποιηθεί η απεριόριστη απόλαυση υλικών αγαθών και Προδημοσίευση στον «Τύπο Ιωαννίνων» ενός κειμένου από το υπό έκδοση βιβλίο «Εθνο-Οικο-Τοπικά» του Βασίλη Νιτσιάκου, καθηγητή Κοινωνικής Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, από τις εκδόσεις «Ισνάφι».

2ο υλικός πλουτισμός στο όνομα της ατομικής επίτευξης και «ελευθερίας»;

Αν σκεφτούμε ότι όλες οι θρησκείες ξεκίνησαν από την ανάγκη να απαντηθούν βασικά υπαρξιακά ερωτήματα και κυρίως το ερώτημα του θανάτου, πώς απαντάμε σήμερα σε αυτό το ερώτημα; Πώς καλύπτουμε τις όποιες μεταφυσικές μας αγωνίες

σε ώρες κρίσιμες, όπως πράγματι είναι οι γιορτινές τομές στον έτσι κι αλλιώς ισοπεδωμένο και ανιερρό χρόνο μας;

Οι πιο μεγάλες μας γιορτές εκτός από τομές, συνιστούν και διαβάσεις. Είναι διαβατήριες. Σημαδεύουν μεταβάσεις από μια χρονική διάρκεια σε μια άλλη, από μια κατάσταση σε μια άλλη, από κάτι παλιό σε κάτι καινούργιο. Αυτό μπορεί να εκφράζεται με την γέννηση ή την αναγέννηση. Με τον θάνατο και την ανάσταση. Το τέλος του παλιού και την αρχή του νέου. Η γέννηση ενός ήρωα, ενός δαίμονα ή ενός Θεού, ανάλογα, συνιστά την δραματοποίηση ενός οικουμενικού μύθου που βρίσκεται στον πυρήνα της θρησκείας και συνεπώς στην καρδιά της διαχρονικής μεταφυσικής αγωνίας του ανθρώπου.

Όλα αυτά, ωστόσο, έχουν και ένα κοινωνικό αντίκρουσμα. Είχαν πάντοτε και παντού. Ένα αντίκρουσμα, που σήμερα γίνεται ιδεολογικό αίτημα, ενώ στις έτσι αποκαλούμενες «πρωτόγονες» ή «παραδοσιακές» κοινωνίες ήταν εθιμικό δεδομένο.

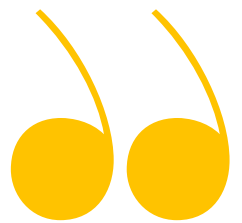
Ήταν έθιμο, παραδείγματος χάριν, η αλληλοσυγχώρεση και η αλληλεγγύη. Ήταν έθιμο η έκφραση της συλλογικότητας, η ανανέωση του πνεύματος του «κοινού ανήκειν» στην κοινότητα με πυρήνα την οικογένεια. Ήταν έθιμο ένα είδος αλληλοβοήθειας που ενείχε και το στοιχείο της αναδιανομής των υλικών αγαθών. Ήταν έθιμο η επικοινωνία με τους νεκρούς που εξέφραζαν την συνέχεια και την συνοχή της ομάδας.

Μπορούν, άραγε, όλα αυτά, να υπάρξουν, να λειτουργήσουν στις νέες συνθήκες, δίχως να είναι φολκλόρ και αναγκαστική έκφραση φιλανθρωπίας που φτάνει μέχρι την κατασίγαση των τύψεών μας για τις αδικίες του κόσμου;

Και, τέλος, μπορούν τα τερτίπια της αγοράς και η «μαγεία» των πολύχρωμων φώτων να επαναμαγεύσουν αυτές τις γιορτινές μέρες δίχως υπερκατανάλωση και επιδεικτική σπατάλη;

Οι φετινές γιορτές, πάντως, είναι μια αφορμή να τα σκεφτούμε όλα αυτά, να αναστοχαστούμε, να αναθεωρήσουμε. Οι γιορτές να μην είναι γιορτές άσκοπης κατανάλωσης αλλά ανθρώπινης ζεστασιάς και επικοινωνίας, συμφιλίωσης και αλληλεγγύης. .

Οι πιο μεγάλες μας γιορτές εκτός από τομές, συνιστούν και διαβάσεις. Είναι διαβατήριες. Σημαδεύουν μεταβάσεις από μια χρονική διάρκεια σε μια άλλη, από μια κατάσταση σε μια άλλη, από κάτι παλιό σε κάτι καινούργιο. Αυτό μπορεί να εκφράζεται με την γέννηση ή την αναγέννηση. Με τον θάνατο και την ανάσταση. Το τέλος του παλιού και την αρχή του νέου.

Στηρίξτε τον Τύπο Ιωαννίνων με μια συνδρομή

Podcast:

Διαβάζοντας τα Χριστούγεννα

Στις φετινές γιορτές, ο Τύπος Ιωαννίνων διαλέγει και πάλι χριστουγεννιάτικα διηγήματα, γνωστά και λιγότερο γνωστά. Φέτος όμως, οι αναγνώστες τους είναι διαφορετικοί.

Πρόσωπα της πολιτικής σκηνής των Ιωαννίνων, διαβάζουν ιστορίες του Τσέχωφ, του Τολστόι, του Ντοντέ, του Παπαδιαμάντη και άλλων.

Πολύ σύντομα, η νέα σειρά podcasts του Τύπου, θα είναι «στον αέρα»!

ΕΝΑ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΤΗΣ «ΠΙΝΔΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ» ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Τα 190 χλμ. του... άλλου Αώου

Φωτορεπορτάζ:

Πηνελόπη Θωμαΐδη/Hans Lucas

Σε συνεργασία με την «Πίνδος Περιβαλλοντική»

Την ώρα που η νέα Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα της Ε.Ε. με ορίζοντα το 2030 κάνει λόγο για την αποκατάσταση 25.000 χιλιομέτρων ευρωπαϊκών ποταμών προκειμένου να ανακτήσουν την ταυτότητά τους ως ποταμοί ελεύθερης ροής, υπάρχει ένας ποταμός που είναι ήδη «ελεύθερος».

Ο ποταμός Αώος/Vjosa αποτελεί έναν από τους τελευταίους ποταμούς ελεύθερης ροής της Ευρώπης. Ωστόσο, η απειλή κατασκευής φραγμάτων είναι πάντα παρούσα. Περιβαλλοντικές οργανώσεις και πολίτες δεν έχουν σταματήσει να δίνουν τη μάχη τους για την αποτροπή σχεδίων φραγματοποίησης.

Ο Αώος/Vjosa (Βιόσα, όπως είναι η ονομασία του στα αλβανικά), μήκους 260 χλμ., κυλά στη διασυνοριακή περιοχή μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας. Πηγάζει από τη Βόρεια Πίνδο και, αφού διανύσει μια διαδρομή 70 χλμ., εισέρχεται στην Αλβανία και εκβάλλει στην Αδριατική Θάλασσα. Το μοναδικό φράγμα που υπάρχει στον Αώο, εδώ και δεκαετίες, βρίσκεται στις πηγές του, κοντά στο Μέτσοβο. Στην Αλβανία, τα τελευταία χρόνια έχει αναπτυχθεί ένα δυναμικό περιβαλλοντικό κίνημα για την αποτροπή των σχεδίων κατασκευής μεγάλων υδρολεκτρικών έργων στον ποταμό Vjosa, και συγκεκριμένα στις περιοχές Rocem και Kalinac. Προς το παρόν οι σχεδιασμοί έχουν «παγώσει», με την αλβανική κυβέρνηση να έχει υποσχεθεί τη δημιουργία ενός εθνικού φυσικού πάρκου. Οι περιβαλλοντικές οργανώσεις τόσο στην Αλβανία όσο και στην Ελλάδα δεν παύουν ωστόσο να βρίσκονται σε εγρήγορση.

Ο ποταμός Αώος αποτελεί ένα ανεκτίμητο περιβαλλοντικό απόθεμα, ένα ζωντανό δυναμικό οικοσύστημα, ένα καταφύγιο για πολλά είδη χλωρίδας και πανίδας, ένα πολιτιστικό τοπίο που δεν έχει πάψει να συνδιαλέγεται με τον άνθρωπο. Ένα «ελεύθερο» ποτάμι που πρέπει να παραμείνει «ελεύθερο».

Η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία «Πίνδος Περιβαλλοντική» πραγματοποίησε στις αρχές του φθινοπώρου ένα οδοιπορικό στη Νότια Αλβανία, σε μια προσπάθεια γνωριμίας με τον ποταμό στην άλλη πλευρά των συνόρων. Μια προσπάθεια που εντάσσεται σε πρόγραμμα που υλοποιεί η «Πίνδος Περιβαλλοντική» σε συνεργασία με τους διεθνείς εταίρους Ecoalbania, EuroNatur, RiverWatch, IUCNECARO, MedINA και Tour du Valat για έναν Αώο/Vjosa ελεύθερο από φράγματα και για τη δημιουργία του πρώτου διασυνοριακού πάρκου που θα προστατεύει και θα αναδεικνύει τη σημασία αυτού του ιδιαίτερου οικοσυστήματος.

Με το οδοιπορικό αυτό, επιχειρείται η ανάδειξη της βιοποικιλότητας του Vjosa, η συνύπαρξη της Φύσης με τον Άνθρωπο, η αλληλεπίδραση του ποταμού με τις ζωές των ανθρώπων και του πολιτισμού τους, η κατανόηση των στοιχείων που δένουν τις περιοχές από όπου περνάει ο Αώος/Vjosa.

Κατά μήκος του ποταμού, αλλά και σε παραποτάμους, αναπτύσσονται πολλές δραστηριότητες με επίκεντρο τον Vjosa. Από κτηνοτροφία, γεωργία και ψάρεμα μέχρι εναλλακτικές μορφές τουρισμού, όπως κάμπινγκ και ράφτινγκ. Στο οδοιπορικό, η Πηνελόπη Θωμαΐδη συνάντησε ανθρώπους που της μίλησαν για τους φόβους που έχουν, για το πώς θα αλλάξει η ζωή τους, για το πώς ο τόπος τους δεν θα είναι πια ο τόπος τους, αν ο ποταμός Vjosa δεν προστατευτεί.

Περνώντας τα αλβανικά σύνορα το τοπίο αλλάζει χαρακτηριστικά. Στο δρόμο προς Πρεμετή, στα αριστερά μας το ποτάμι και οι ψηλές κορυφές της Νεμέρτικας.

«Τρεις μήνες έχει να βρέξει, το ποτάμι ξερραίνεται. Το ποτάμι είναι πολύ σημαντικό για τα ζώα κι αν γίνουν φράγματα θα στερήσει. Θα είναι καταστροφή και για τους ντόπιους και για τα ζώα και για τους τουρίστες που έρχονται» μας λέει ο Shazan Laskaj, κτηνοτρόφος από το χωριό Çarshovë. Τα 220 αιγοπρόβατά του ποτίζονται καθημερινά στον Vjosa.

Δίπλα από το πέτρινο γεφύρι του ποταμού Langarice, τα φυσικά θερμά λουτρά αποτελούν δημοφιλή προορισμό.

Ο Langarice είναι παραπόταμος του Vjosa και έχει ήδη τρία μικρές κλίμακας υδροηλεκτρικά έργα στη διαδρομή του, με αποτέλεσμα να έχει μειωθεί η ροή του.

Κατά μήκος του ποταμού Vjosa συναντάει κανείς δεκάδες κρεμαστές γέφυρες όπως αυτή στο χωριό Petran, στην περιοχή Πρεμετής.

Βράδυ στο Albtourist Eco Camping. Το κάμπινγκ είναι μέρος διαμονής και συνάντησης ανθρώπων από διαφορετικά μέρη του κόσμου. Συναντάμε τη Liese Herdewyn, νεαρή ανθρωπολόγο από το Βέλγιο. Μερικά χρόνια πριν ακολούθησε με ωτοστόπ ένα νεαρό ζευγάρι Γερμανών που μιλούσαν με θαυμασμό για τον ελεύθερο ποταμό Vjosa τον οποίο ήθελαν να διασχίσουν με τα καγιάκ τους. Από τότε επιστρέφει κάθε χρόνο σ' αυτό το «παραδεισένιο οικοσύστημα», το οποίο αποτέλεσε εντέλει θέμα της διατριβής της.

Η ιδιοκτήτρια του Albtourist Eco Camping, Dona Tabacu, μας λέει: «Υπάρχει μια πιο πρόσφατη και πιο μεγάλη απειλή από τα φράγματα: οι έρευνες υδρογονανθράκων κοντά στο ποτάμι. Οι άνθρωποι πρέπει να έρθουν εδώ, να επισκεφτούν το ποτάμι, να καταλάβουν τι ακριβώς προστατεύουν! Έχουμε το τελευταίο ελεύθερο ποτάμι».

Ο Vjosa αποτελεί έναν τόπο δημοφιλή για δραστηριότητες όπως το ράφτινγκ. «Ο Vjosa είναι η ψυχή μου. Δεν θέλω να γίνει καμία παρέμβαση στο ποτάμι. Αν μείνει ανέγγιχτο, τότε άνθρωποι από όλον τον κόσμο θα θέλουν να το επισκεφτούν». Ο Elision Ndina, 28 ετών, είναι οδηγός ράφτινγκ από την Πρεμετή.

Στο Καλίνας... Εκεί που δόθηκε μία από τις σημαντικές μάχες του περιβαλλοντικού κινήματος για να σταματήσει ένα μεγάλο υδροηλεκτρικό έργο. Το παλιό εργοτάξιο δηλώνει το παρών.

Επίσκεψη στο χωριό Kute, εκτάσεις του οποίου θα πλημμυρίσουν αν πραγματοποιηθεί το φράγμα του Rocem. «Να είστε σίγουροι ότι δεν θα γίνουν φράγματα. Δεν έχουμε πεθάνει ακόμα!» μας λέει ο Kuitim Salai, 71 ετών, μάγειρας και ιδιοκτήτης καφενείου στο Kute. Ο Demir Muratai, ο οποίος έχει πάρει μέρος στις διαμαρτυρίες των κατοίκων ενάντια στην κατασκευή του συγκεκριμένου φράγματος: «Θα ήταν ωραία να γίνει εθνικό πάρκο, θα σήμαινε ανάπτυξη για το χωριό μας με επίκεντρο το περιβάλλον».

Κοντά στο δέλτα του ποταμού Vjosa. Ψάρεμα με δίκτυα που λέγονται bilanche, σταθερές κατασκευές με τροχαλίες που βυθίζονται και σηκώνουν μεγάλα τετράγωνα δίκτυα κοντά στις όχθες του ποταμού. Το τοπίο είναι πλέον εντελώς επίπεδο, με χαμηλή βλάστηση και άμμο. Δεν υπάρχει συγκεκριμένος δρόμος και σήμανση που να οδηγεί στο ποτάμι. Η απόσταση από όχθη σε όχθη είναι περίπου 150μ.

Η πόλη Permet, 10.000 κατοίκων, είναι χτισμένη στην όχθη του Vjosa. Το 2017, ο Δήμος της Πρεμετίς μαζί με τους Δήμους Këlcyre, Memaliaj, Tepelene και Selenice έστειλαν ανοιχτή επιστολή στην κυβέρνηση για τη σημασία διατήρησης του ποταμού. Η αντιδήμαρχος Πρεμετίς Aulona Meshini μας λέει: «Από το ποτάμι ζούμε όλοι: οι αγρότες, ο αγροτουρισμός και ο τουρισμός». Η αλβανική κυβέρνηση έχει υποσχεθεί τη δημιουργία ενός Φυσικού Πάρκου (Nature Park). Η αντιδήμαρχος θέτει και την παράμετρο της κλιματικής αλλαγής: «Το ποτάμι μπορεί να στερέψει εξαιτίας της ανόδου της θερμοκρασίας που σχετίζεται με την κλιματική αλλαγή. Μπορεί να μην μπορούμε να κάνουμε άμεσα κάτι γι' αυτό, αλλά ως μη χειροτερέψουμε την κατάσταση φτιάχνοντας φράγματα». Επισημαίνει δε ότι η βιώσιμη ανάπτυξη τόσο στην ελληνική όσο και στην αλβανική πλευρά πρέπει να είναι το ζητούμενο.

Στάση στη «συνάντηση» του Δρίνου με τη Vjosa, κοντά στο Τεπελέμι. Η πεδιάδα απλώνεται μπροστά μας, με τους ελαιώνες να κάνουν την εμφάνισή τους.

Και η διαδρομή συνεχίζεται. Επόμενη στάση ο παραπόταμος του Vjosa, Bence, όπου σχεδιάζεται ένα φράγμα με τους κατοίκους να διαμαρτύρονται. Στο Quesarat, συναντάμε τον Bardosh Lama, ο οποίος επέστρεψε στον τόπο του μετά από 20 χρόνια μετανάστευσης στην Ελλάδα. «Το ποτάμι Vjosa είναι το τελευταίο άγριο ποτάμι. Αν γίνουν τα φράγματα, θα πλημμυρίσουν όλα».

Η γέφυρα του Rocem, που ενώνει τις περιοχές Gjirokastra και Vlore, είναι το σημείο όπου ήταν προγραμματισμένη η κατασκευή ενός ακόμα φράγματος, η οποία έχει προς το παρόν ανασταλεί μετά από δικαστική απόφαση του 2017.

 A red rectangular button with a white circle icon on the left and the text "BECOME A PATRON" in white capital letters.

Στηρίζοντας τον Τύπο Ιωαννίνων με μια συνδρομή

Με μια συνδρομή, 4 ή 10 ευρώ ή με ποσό της επιλογής σας, μπορείτε να στηρίξετε τον Τύπο Ιωαννίνων σε δύσκολους καιρούς για την επαγγελματική δημοσιογραφία.

Οι συνδρομητές-τριες του Τύπου Ιωαννίνων, έχουν πρόσβαση σε μια σειρά «προνόμια», μέσω του λογαριασμού στο Patreon και της αντίστοιχης εφαρμογής για κινητά. Εκεί, μπορείτε να βλέπετε περιεχόμενο του Τύπου Ιωαννίνων, προσβάσιμο μόνο ή νωρίτερα από την κυκλοφορία του, σε συνδρομητές-τριες:

Με μια συνδρομή 4 ευρώ* στον Τύπο, παίρνετε:

- Την πρώτη έκδοση των **Ρετρό Ιστοριών** σε ψηφιακό βιβλίο (pdf)
- Την ψηφιακή έκδοση «**Ένα άλμπουμ την εβδομάδα**», που περιλαμβάνει 52+1 κείμενα για ισάριθμα μουσικά άλμπουμ
- Όλα τα podcasts της πρώτης περιόδου της εκπομπής «**Τύπος στο Μικρόφωνο**», με δυνατότητα downloading
- Πρόσβαση, πριν τη δημοσίευσή τους, στα **video reports** και σε διάφορα άρθρα

Με τη συνδρομή των 10 ευρώ* στον Τύπο, παίρνετε:

- Όλα τα παραπάνω, συν ένα αντίτυπο του βιβλίου «**Οι 'αποστάτες', τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι/Οι δημοτικές εκλογές στα Γιάννενα, 1925-2014**» σε φυσική μορφή
- Ανάγνωση του **Εξωφύλλου** την προηγούμενη ημέρα κυκλοφορίας του
- Πρόσβαση σε προσφορές για **θεάματα** (θέατρα, συναυλίες) που γίνονται στην πόλη των Ιωαννίνων

Για να εγγραφείτε, βρείτε το «πορτοκαλί κουμπί» του Patreon σε κείμενα του site ή αντιγράψτε αυτό το σύνδεσμο:

<https://www.patreon.com/TyposI>

Σε αυτό το βίντεο, θα βρείτε αναλυτικές οδηγίες για την εγγραφή:

<https://www.youtube.com/watch?v=75ah4XuyCI8&feature=youtu.be>

*[*οι τιμές είναι προ ΦΠΑ]*

ΟΙ ΑΤΑΙΡΙΑΣΤΟΙ

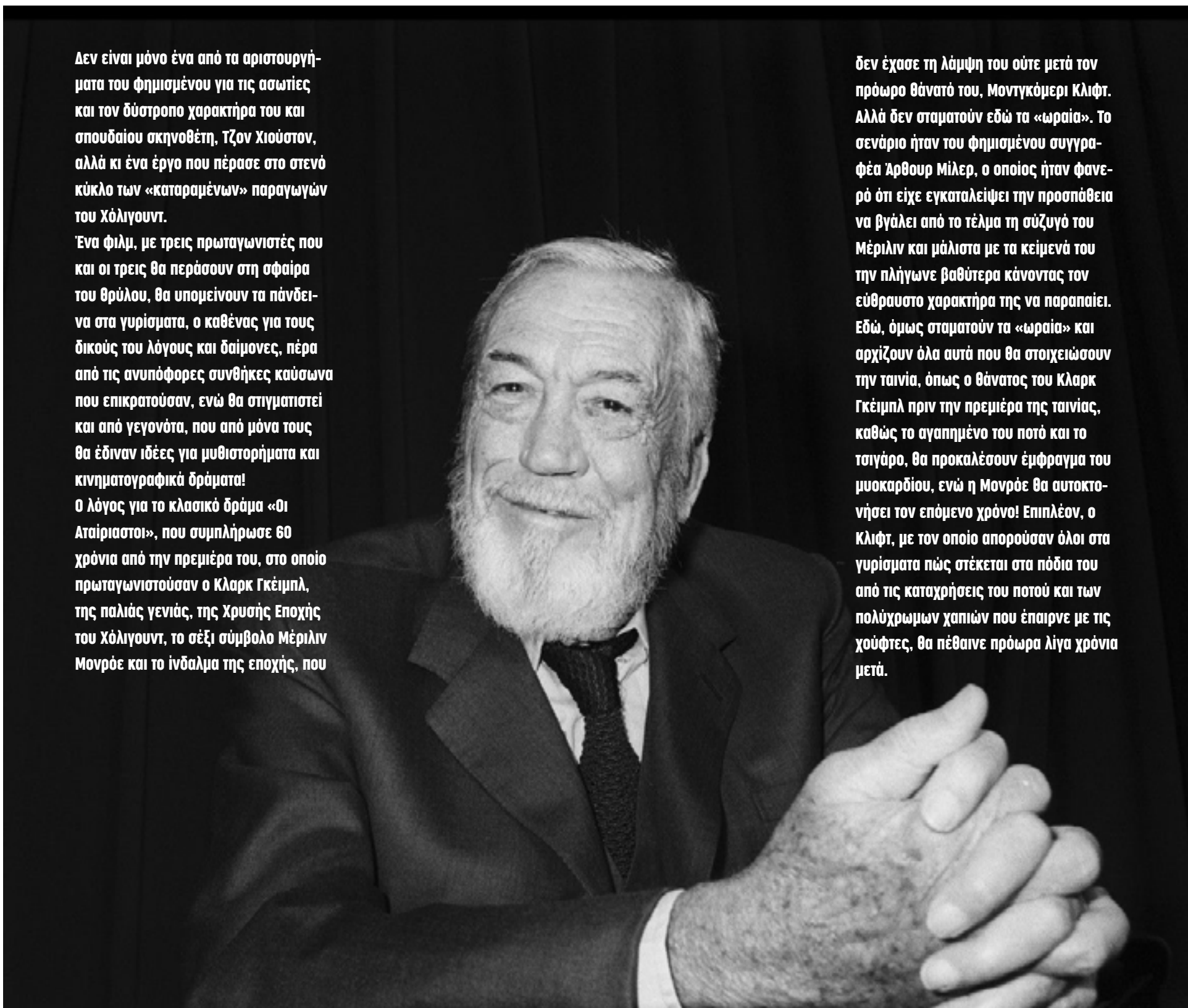
60 χρόνια από το «καταραμένο» αριστούργημα του Τζον Χιούστον

Δεν είναι μόνο ένα από τα αριστουργήματα του φημισμένου για τις ασωτίες και τον δύστροπο χαρακτήρα του και σπουδαίου σκηνοθέτη, Τζον Χιούστον, αλλά κι ένα έργο που πέρασε στο στενό κύκλο των «καταραμένων» παραγωγών του Χόλιγουντ.

Ένα φιλμ, με τρεις πρωταγωνιστές που και οι τρεις θα περάσουν στη σφαίρα του θρύλου, θα υπομείνουν τα πάνδεινα στα γυρίσματα, ο καθένας για τους δικούς του λόγους και δαίμονες, πέρα από τις ανυπόφορες συνθήκες καύσωνα που επικρατούσαν, ενώ θα στιγματιστεί και από γεγονότα, που από μόνα τους θα έδιναν ιδέες για μυθιστορήματα και κινηματογραφικά δράματα!

Ο λόγος για το κλασικό δράμα «Οι Αταίριαστοι», που συμπλήρωσε 60 χρόνια από την πρεμιέρα του, στο οποίο πρωταγωνιστούσαν ο Κλαρκ Γκέιμπλ, της παλιάς γενιάς, της Χρυσής Εποχής του Χόλιγουντ, το σέξι σύμβολο Μέριλιν Μονρόε και το ίνδαλμα της εποχής, που

δεν έχασε τη λάμψη του ούτε μετά τον πρόωρο θάνατό του, Μοντγκόμερι Κλιφτ. Αλλά δεν σταματούν εδώ τα «ωραία». Το σενάριο ήταν του φημισμένου συγγραφέα Άρθουρ Μίλερ, ο οποίος ήταν φανερό ότι είχε εγκαταλείψει την προσπάθεια να βγάλει από το τέλμα τη σύζυγό του Μέριλιν και μάλιστα με τα κείμενά του την πλήγωνε βαθύτερα κάνοντας τον εύθραυστο χαρακτήρα της να παραπαίει. Εδώ, όμως σταματούν τα «ωραία» και αρχίζουν όλα αυτά που θα στοιχειώσουν την ταινία, όπως ο θάνατος του Κλαρκ Γκέιμπλ πριν την πρεμιέρα της ταινίας, καθώς το αγαπημένο του ποτό και το τσιγάρο, θα προκαλέσουν έμφραγμα του μυοκαρδίου, ενώ η Μονρόε θα αυτοκτονήσει τον επόμενο χρόνο! Επιπλέον, ο Κλιφτ, με τον οποίο απορούσαν όλοι στα γυρίσματα πώς στέκεται στα πόδια του από τις καταχρήσεις του ποτού και των πολύχρωμων χαπιών που έπαιρνε με τις χούφτες, θα πέθαινε πρόωρα λίγα χρόνια μετά.

Αλλάς τα πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. «Οι Αταίριαστοι», ένα δραματικό μοντέρνο γουέστερν, στο οποίο συναντώνται μία ομάδα καουμπόηδων, στα όρια του περιθωρίου, με μία πρόσφατα χωρισμένη όμορφη και εύθραυστη συναισθηματικά γυναίκα, που ζητά την αποδοχή και μία στάλα αγάπης. Όλα μοναδικά πλάσματα -σύμβολα μιας Αμερικής που χάνεται- προσπαθούν να κρατηθούν όρθια παρότι ψυχικά δείχνουν να καταρρέουν. Ένα φιλμ που σημάδεψε την επιστροφή του Τζον Χιούστον στις ΗΠΑ, σχεδόν μετά από δέκα χρόνια. Ο Χιούστον, που λάτρευε τους αντιήρωες, τους πτημένους της ζωής κι έδειχνε εμφανώς την αδιαφορία του σε ταινίες με καθαρό happy end, βρίσκει δελεαστική τη σεναριακή ιδέα του Άρθουρ Μίλερ, που δείχνει πλήρως απογοητευμένος από την Αμερική.

ΘΡΥΛΙΚΟ ΚΑΣΤ

Ακόμη πιο ενδιαφέρον αποκτά η παραγωγή όταν για τους τρεις βασικούς ρόλους έρχονται ο ήδη θρυλικός Κλαρκ Γκέιμπλ, η εμβληματική και σέξι, αλλά αρρωστημένα ανασφαλής, Μέριλιν Μονρόε, που θαυμάζει από μικρή τον Γκέιμπλ, και ο Μοντγκόμερι Κλιφτ, που ζει με τους δικούς του δαίμονες και προσπαθεί να τους απομακρύνει με απίστευτες καταχρήσεις. Η κουβέντα της Μονρόε «πρώτη φορά είδα άνθρωπο χειρότερα από εμένα» μάλλον τα λέει όλα για τον Κλιφτ. Από κοντά, όμως και ο Ιλαΐ Γουάλας, που εκπροσωπούσε το νέο Χόλιγουντ, αλλά και η τρομερή καρατερίστα Θέλμα Ρίτερ.

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΩΝ ΓΥΡΙΣΜΑΤΩΝ

Τα γυρίσματα ταλαιπώρησαν όλους τους συντελεστές, καθώς στη Νεβάδα η θερμοκρασία είχε σκαρφαλώσει στους 42 βαθμούς Κελσίου, αλλά πολύ λιγότερο τον βετεράνο Γκέιμπλ, που έδειξε τον γνωστό επαγγελματισμό ενός ατσάλινου χαρακτήρα, παρότι δεν σταμάτησε ποτέ να πίνει δυο μπουκάλια ουίσκι και να καπνίζει τέσσερα πακέτα τσιγάρα. Αντιθέτως, η Μέριλιν, που κατέφτασε στα πλατό με μια ντουζίνα από προσωπικούς βοηθούς, ράκος από το αλκοόλ και τα υπνωτικά χάπια, θα κατέρρεε, όπως και ο γάμος της με τον Μίλερ, ενώ το νοσηρό σενάριο θα τη φόρτιζε συναισθηματικά ακόμη περισσότερο. Απ' την άλλη, ο Κλιφτ ήταν σε κακό χάλι, όπως συνήθως, λόγω των ψυχολογικών προβλημάτων του, που είχε από νεαρή ηλικία, ενώ η Θέλμα Ρίτερ μπήκε στο νοσοκομείο από υπερκόπωση. Και μέσα σε όλα ο βασιλιάς της ασωτίας και της καλοπέρας Τζον Χιούστον που εγκατέλειπε τα γυρίσματα για να πάει να παίξει το αγαπημένο του

Κλαρκ Γκέιμπλ, Μέριλιν Μονρόε, Μοντγκόμερι Κλιφτ, Τζον Χιούστον, Άρθουρ Μίλερ και Ιλαΐ Γουάλας στους Αταίριαστους

Το τέλος των ψευδαισθήσεων

ΠΑΡΟΛΑ ΑΥΤΑ, και ίσως κάποια που ποτέ δεν βγήκαν στην επιφάνεια αλλά κρατήθηκαν στη σφαίρα της μυστικότητας, καθώς υπήρξαν κάποιοι που είπαν ότι αυτά που μαθεύτηκαν ήταν όσα δεν μπορούσαν να κρυφτούν, ο Τζον Χιούστον στήνει μια πανέμορφη ελεγεία για τους χαμένους αυτού του κόσμου, αλλά και μια θαυμαστή πεσιμιστική ταινία, για το τέλος των ψευδαισθήσεων και των ονείρων της νεότητας. Από την πρεμιέρα έλειπε ο Κλαρκ Γκέιμπλ. Τον είχε προδώσει η καρδιά του. Όχι όμως και η ερμηνεία του, που κατά πολλούς ήταν και η καλύτερη

στην πλούσια δοξασμένη σταδιοδρομία του. Ήταν όμως εκεί ο Μοντγκόμερι Κλιφτ και η Μέριλιν Μονρόε, που αντιθέτως με όσα πίστευε, ήταν σίγουρα η πιο μεστή ερμηνεία της σύντομης ζωής της, αλλά και ο Άρθουρ Μίλερ με τα δυο παιδιά του, κρατώντας αποστάσεις από τους σταρ, διαβλέποντας ότι το έργο του είχε κάτι το μοιραίο. Όχι τόσο για το τραγικό τέλος των πρωταγωνιστών όσο για το μέλλον των ανθρώπων που έρχονται σε τούτο τον κόσμο απλώς για να προσθέσουν ένα ακόμη χαρτί στο ληξιαρχείο, για να κάνουν ένα πέρασμα....

πόκερ, τζογάρει συνεχώς (η εταιρία παραγωγής είχε προβλέψει και ειδικό κονδύλι για το τζογάρισμά του!), κοιμόταν και ξυπνούσε όποτε ήθελε, δεν έχανε ευκαιρία ούτε για τον ποδόγυρο, ενώ βεβαίως κόντραρε στο ποτό ακόμη και τον Γκέιμπλ... Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, ο Άρθουρ Μίλερ, έσκιζε καθημερινά σελίδες του σεναρίου και τις ξανάγραφε, ενώ η Μέριλιν έπρεπε να βλέπει στα κείμενα

που της έδιναν στιγμές από τη ζωή της, που χρησιμοποιούσε ο Μίλερ, για να φέρει το ρεαλιστικό στο θέμα του και να χτυπήσει στη φλέβα τον θεατή και τη γυναίκα του απευθείας στην καρδιά.

«ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΒΟΙ...»

Να σημειωθεί ότι ο Κλαρκ Γκέιμπλ, που με τη μακροχρόνια εμπειρία του από τα

πλατό του Χόλιγουντ, θα μπορούσε να τα έβλεπε αυτά ως ακόμη κάποια καπρίτσια των σταρ, θα δηλώσει λίγο πριν το θάνατό του για τα γυρίσματα των Αταίριαστων: «Δεν θα μπορούσαν να έχουν πιο ταιριαστό τίτλο. Κανένας από μας δεν θα έπρεπε να βρίσκεται στο ίδιο δωμάτιο με τον άλλο. Ο Μίλερ, η Μέριλιν, ο Μόντι Κλιφτ. Είναι όλοι τους παλαβοί...».

ΧΑΡΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Η Πατρίσια Λι Σμιθ είναι ένα τεράστιο κεφάλαιο του ροκενρόλ και του ανθρώπινου πολιτισμού, γενικότερα.

Το *Horses* όμως, το πρώτο της άλμπουμ, δεν είναι απλά ένα χωρίο αυτού του πολιτισμικού μεγέθους, αλλά ένας «δίσκος που άλλαξε τη μουσική», όσο κλισέ και να διαβάζεται αυτό.

Στις 13 Δεκεμβρίου του 1975, 46 χρόνια πριν δηλαδή, η *Arista* κυκλοφορούσε το πρώτο άλμπουμ της Σμιθ, το *Horses*.

Και τα 46 λεπτά του άλμπουμ είναι «φωτιά».

Αφενός, γιατί η Σμιθ που συχνάζε στο CBGB ως θαμώνας ή όνομα στη μαρκίζα, έγραφε στίχους επηρεασμένους από τους μπίπνικς και τον Ρεμπώ και τους έντυνε με «three chord songs», τη συνταγή που θα μπορούσε θεωρητικά να αλλάξει τον κόσμο.

Αφετέρου, γιατί πέρα από την καλλιτεχνική ενέργεια βελπνεκούς πυρηνικού αντιδραστήρα, στον δίσκο η Πάτι είχε μαζέψει όλο τον καλό και ετερόκλητο κόσμο.

Καταρχάς, είχε προσεγγίσει τον Τζον Κέιλ, αρχηγό των περιέργων και των ιδιοφυών, να κάνει την παραγωγή. Έπειτα, εκτός από την μπάντα της που μεταξύ άλλων περιλάμβανε τον Λένι Κέι, είχε φωνάξει να συνεισφέρουν τα οργανάκια τους ο Τομ Βερλέν των *Television* και τον Άλεν Λέινιερ των *Blue Oyster Cult* και φυσικά, το στυλιζάρισμα του δίσκου είχε αναλάβει ο κολλητός της, Ρίτσαρντ Μέιπλθορν.

Ο δίσκος περιέχει όποια αναφορά μπορεί να φανταστεί κανείς. Μια δεύτερη και τρίτη προσεκτική ακρόαση, θα «αποκαλύψει» τον Ντίλαν και την Μπαέζ, αλλά και τον Μίνγκους μαζί με τον Μποντλέρ και τον Μπάροους.

Ωστόσο, ένα τραγούδι της είναι «στοιχειωμένο»: Το *Elegie* που έγραψε με τον Λέινιερ είναι το τραγούδι στο οποίο «προσθέτουμε συνέχεια ονόματα». Τότε, ήταν για τον Μόρισον, την Τζόπλιν και τον Χέντριξ που τόσο πολύ είχε συγκλονίσει την Πάτι. Μετά, ήταν για τον Μέιπλθορν και έπειτα για τον Σόνικ Σμιθ και τον αδερφό της, τον Τοντ. Πιο μετά ακόμα, για όλους τους *Ramones* και για τον Στράμερ...

Ο πανκ καρπασμός της Πάτι Σμιθ